

16. I Finlands skog.

Allegretto e risoluto.

Flinsk folkså.

1. Dold mel—lan fu—ror—na lig—ger min ko—ja, djupt i den
 2. Långt in i sko—gen hörs gö—ken be—sjung—a, flitigt och
 3. Det är min e—gen an—de, som ta—lar, ta—lar, med

fins—ka sko—gens lju—va sus. Högt ö—ver top—par—na
 ömt, hur skön hans ma—ka är. Klang—en af vall—hor—nens
 fins—ka sko—gens dju—pa röst. Där—fö—re kan jag ej

re—sa sig ber-gen, blå-nan-de skönt u—ti mor-go-nens ljus.
dall-ran-de to—ner när mi—na ö—ron från fjär—ran och när.
sty—ra min tung-a, sjung-a jag vill ur mitt ful—la — bröst.

ff
Hoi, laa—ri, laa—ri laa, hoi, laa—ri, laa—ri laa!
pp *rit.*

Hoi, laa—ri laa, hoi, laa—ri laa!

a tempo.
Su—sa ditt svar, du min fins-ka skog! skog!
a tempo.

1. 2.

Y. Koskinen.